

(୨)

ତୋମାକେ ଆମି ବିନ୍ଦ କରେଛି ଶରେ
 ସଙ୍ଗେର ପରେ କୋମଳ ରେଖାବ ନିୟେ,
 ରଙ୍ଗେ ଭାସହେ ତୋମାର କଷ୍ଟେ ଗାନ
 ଛାଡ଼ିବୋଇ ନା କୋନୋ ଅବସର ଦିୟେ ।
 ଯତୋଇ ଦେଖଛି ସିଙ୍ଗ ଦୁଇଟି ଚୋଥ
 ତତୋଇ ଜାଗଛେ ଗଭୀର-ଗୋପନ ସୁର,
 ଯାକ ନିଭେ ଏଇ ଆକାଶେର ଧ୍ରୁବତାରା
 ଠିକ ସୁରେ ଆଜ ମନ କରୋ ଭରପୁର !
 ଫିରଛି କୁଲାଯ କାନେ ବାଜେ ଭୈରୋ
 ଏ କୋନ ମଦ୍ୟ ମଜେଛି ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ,
 ନିର୍ଭୂମ ରାତ ଆଜକେ କାଟବେ ଜାନି
 ଜଡ଼ିଯେଛୋ ଯେନୋ ସଙ୍ଗୀତ-ଅଞ୍ଚଳେ !